

[Statsministeren.]

til Erklæring hos de Skoleautoriteter, som vi raadfører os med, men jeg haaber, at vi i den nærmeste Tid kan naa til visse Fremskridt paa dette Omraade. Med Hensyn til det andet Spørgsmaal, som har været til Samraad, nemlig Spørgsmaalet om Indførelse af visse tekniske Forbedringer i Skibsfarten, det saakaldte Ekkolod, kan jeg ogsaa henvide til, hvad jeg har sagt før, at der i og for sig er Sympati for Tanken om at indføre det, men at Hensynet til de Udgifter, det medfører, hidtil har afholdt Grønlands Styrelse fra at gaa til denne Foranstaltning, ogsaa fordi den nuværende Skibsinspektør har ment, at nogen absolut uvurderlig Fordel kunde det ikke siges at være, at man fik dette indført. Men Spørgsmaalet er altsaa fremdeles Genstand for velvillig Overvejelse. Man har navnlig ment at burde stille Sagen i Bero, idet der er fremkommet en ny teknisk Opfindelse, som kombinerer Ekkoloddets Virksomhed med visse andre Virksomheder, der er nyttige for Skibsfarten, og det er muligt, denne Nyopfindelse vil være mere tjenlig til Indførelse end Ekkoloddet alene. Men jeg skal gerne love, at vi fremdeles skal have Opmærksomheden henvendt paa at søge at indføre de Forbedringer i Skibsfarten, som kan tjene til Betyggelse for Mandskab saavel som for Passagerer.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Pürschel har Ordet for en kort Bemærkning.

Pürschel: Jeg vil gerne takke Statsministeren for Besvarelsen og tage det sidste Spørgsmaal først og derom sige, at det jo er en Kendsgerning, at Marinen ikke sender et Skib op til Grønland, uden at det er udrustet med Ekkolod. Derved har man et praktisk Bevis for, hvor stor Værdi man i sagkyndige Kredse tillægger denne Ting. At der muligvis overvejes noget, der kan være endnu bedre, skal jeg ikke benægte, det gør der vel for Resten altid, men jeg ved, at de Folk, der staar paa Broen i Øjeblikket paa Grønlandsskibene, ønsker dette mere end noget andet, og de vil betragte det som en meget væsentlig Forøgelse af deres Sikkerhed at faa dette Ekkolod. Derfor henstiller jeg saa indtrængende, som jeg kan, til Statsministeren, at man sætter sig ud

over disse faa Tusinde Kroners Udgift og skaffer dem denne Sikkerhed, inden der kommer et Tilfælde, hvor man kommer til at fortryde, at man ikke har gjort det.

Med Hensyn til Danskundervisningen vil jeg gerne sige dette, at det er jo en Kendsgerning, at det Forsøg, der blev gjort i Julianehaab, fik en mildest talt meget kølig Modtagelse fra Autoriteternes Side, i Stedet for at man efter min Opfattelse med største Glæde burde have støttet dette Forsøg, som Befolkningen paa eget Initiativ gjorde paa at fremme den Danskundervisning, som ikke har været i synderlig Fremgang i mange Aar. Jeg minder om, at Knud Rasmussen i sin Tid her i Rigsdagen i 1924 holdt et Foredrag om Danskundervisningen i Grønland, hvor han gjorde sig til Talsmand for netop de samme Tanker, som jeg tillod mig at fremføre her ved Finanslovens første Behandling. Det er efter min Mening en Nødvendighed, at der gøres noget paa dette Omraade, og jeg kan ikke sige andet, end at jeg finder, det haster.

Hermed sluttede Forhandlingen om dette Afsnit.

§§ 8—10

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag Nr. 6

vedtoges uden Afstemning.

§ 11, saaledes ændret,

vedtoges uden Afstemning.

§ 18

vedtoges uden Afstemning.

Det Afsnit, som dernæst sattes til Forhandling, var det *Udenrigsministeriet* vedrørende, nemlig:

Lovforslagets § 12 samt § 26 I. B. 3.

Betænkning Nr. 9.

Kyød: Under Udenrigsministeriets Budget er opført et Samraad, der er afholdt med den højtærede Minister vedrørende Løn- og Avancementsforholdene for Vice-